Otázky na zkoušku z NTI/UI v1.1

Jakub Koněrza

10. března 2025

Abstrakt

Remember there's no such thing as a small act of kindness. Every act creates a ripple effect with no logical end.

1 SSH

1.1 Co to je?

- Secure Shell
- Jedná se o protokol, který slouží k bezpečné komunikaci mezi dvěma zařízeními v síti.
- Nejčastěšji se používá pro vzdálený přístup k serverům nebo jiným počítačům.
- Náhrada za telnet.
- Poskytuje šifrování přenášených dat přes nedůvěryhodnou sít, jako je například internet.
- Využívá se pro: zprostředkování přístupu k příkazovému řádku, zabezpečenému tunelování sitového provozu, kopírování souborů, spouštění GUI aplikací pomocí X11 forwarding

1.2 Jak se konfiguruje?

- V Unixu (včetně Linuxu) má v současné době dominantní postavení balík OpenSSH.
- Na serveru je potřeba sshd (SSH server daemon)
- Konfigurace daemonu se mění v souboru /etc/ssh/sshd_config
- Po úpravě a uložení konfigurace se hodí příkaz sshd -t , který vypíše případné chyby a vyvarujete se zabití SSH daemona.
- Pokud nejsou synktaktické chyby tak se může restartovat sshd
 - systemctl restart sshd

1.3 Konfigurační soubor + Jaká je běžná konfigurace?

Direktiva	Popis	Výchozí hodnota
Port [číslo]	Určuje číslo portu, na kterém SSH server poslouchá.	22
PermitRootLogin [yes/no]	Určuje, zda je povoleno přihlášení jako root.	yes
PasswordAuthentication [yes/no]	Určuje, zda je povoleno přihlášení pomocí hesla.	yes
PubkeyAuthentication [yes/no]	Určuje, zda je povoleno přihlášení pomocí veřejných klíčů.	yes
X11Forwarding [yes/no]	Povoluje nebo zakazuje přesměrování X11.	no
ListenAddress [adresa]	Určuje IP adresu, na které SSH server poslouchá.	0.0.0.0 (všechny dostupné adresy)
MaxAuthTries [číslo]	Určuje maximální počet pokusů o přihlášení.	6
LoginGraceTime [čas]	Určuje maximální dobu, po kterou může uživatel zůstat nepřihlášený předtím, než je spojení ukončeno.	120 sekund
UsePAM [yes/no]	Povoluje použití PAM (Pluggable Authentication Modules) pro autentizaci.	no
AllowUsers [uživatelé]	Určuje, které uživatele mají povoleno přihlášení.	(žádná výchozí hodnota)
AllowGroups [skupiny]	Určuje, které skupiny mají povoleno přihlášení.	(žádná výchozí hodnota)
ClientAliveInterval [čas]	Určuje interval (v sekundách), po kterém server odešle ping klientovi, aby zjistil, zda je stále aktivní.	0 (vypnuto)
ClientAliveCountMax [číslo]	Určuje maximální počet pingů, které mohou být odeslány bez odpovědi, než je spojení ukončeno.	3

Tabulka 1: Konfigurace v souboru sshd_config

1.4 Na jakém běží portu?

- Standardně naslouchá na portu TCP/22.
- Může být změněno na jiné číslo.

2 SSH Klíče

2.1 K čemu slouží?

• SSH klíče slouží k autentizaci uživatele při připojování pomocí SSH (Secure Shell).

2.2 Co umožňují?

- Automatické přihlášení bez nutnosti zadávání hesla (tzv. passwordless login).
- Je jednodušší používat delší a složitější "klíč".
- Přihlašování na více serverů jedním veřejným klíčem.

2.3 Jak k nim přijdu?

• Generováním klíčového páru (privátní a veřejný klíč) pomocí příkazu ssh-keygen:

- Po vygenerování jsou klíče obvykle uloženy v adresáři ~/.ssh/:
 - Privátní klíč: id_rsa
 - Veřejný klíč: d_rsa.pub
- Veřejný klíč je poté potřeba nahrát na server do souboru ~/.ssh/authorized_keys

2.4 Proč je chci používat?

- Zabezpečení: Klíče jsou bezpečnější než hesla, protože jsou delší a složitější.
- Pohodlí: Nemusím psát heslo.

2.5 Kde je používám?

- Připojení k linuxovým serverům přes SSH.
- Přístup k cloudovým službám (např. AWS, Google Cloud, Azure).
- Správa verzovacích systémů jako Git (např. GitHub, GitLab, Bitbucket).
- Šifrování komunikace při práci s databázemi (např. přístup k MySQL přes SSH tunel).
- Pro zabezpečení přenosu dat v rámci interních sítí.

3 Instalace Software na Linuxovém Stroji

3.1 Jaké jsou možnosti?

- Balíčkovací systémy (např. apt, yum, dnf, pacman): Používají se pro instalaci, aktualizaci a správu softwaru z oficiálních a neoficiálních repozitářů.
- Manuální instalace z Tarballu: Zdrojové kódy nebo binární soubory se stahují a rozbalují ručně.
- Univerzální formáty (AppImage, Snap, Flatpak): Poskytují předem sestavené balíčky, které fungují na většině distribucí.
- Kompilace ze zdrojového kódu: Software je sestavován přímo na cílovém stroji, často pomocí nástrojů jako make.

3.2 Jaké jsou úskalí?

• Tarball:

- Neexistuje standardizovaný způsob instalace nebo odinstalace.
- Tar je jenom způsob "zazipování". Ovšem nemusí to být zkomprimované, samostatný "tar"nepodporuje komprimaci, používá se navíc například gzip nebo bzip2 a poté je koncovka souboru .tar.gz/.tar.bz2.
- Většinou obsahuje zdrojové soubory a musí se zkompilovat.
- Jednoduše řečeno: je to jako kdybys stáhl github repo v .zip.
- Uživatel musí ručně řešit závislosti (!)

• Balíky a repozitáře:

- Závislost na konkrétní distribuci a jejím ekosystému.
- Může docházet ke konfliktům mezi balíčky.

• AppImage:

- Omezené možnosti integrace se systémem (např. automatické aktualizace).
- Velikost balíčku může být větší kvůli zahrnutým závislostem.

• Snapd:

- Vyšší nároky na zdroje (běží na pozadí jako služba).
- Závislost na Canonicalu jako poskytovateli infrastruktury.

• Flatpak:

- Vyžaduje běhové prostředí (runtime), což může zvětšovat velikost instalace.
- Menší počet aplikací ve srovnání s klasickými balíčkovacími systémy.

3.3 Proč je chci používat?

- Balíčkovací systémy: Automatizují správu softwaru a závislostí, jsou spolehlivé a snadno použitelné.
- Tarball: Flexibilita při instalaci specifických verzí nebo vlastních úpravách.
- Univerzální formáty: Umožňují instalaci softwaru na více distribucích bez nutnosti adaptace.
- Kompilace: Maximální kontrola nad optimalizací a vlastnostmi softwaru.

3.4 Kde je používám?

- Balíčkovací systémy: Nejčastěji na serverech a pracovních stanicích pro základní software.
- Tarball: Na vývojářských strojích nebo při testování experimentálního softwaru.
- Univerzální formáty: Na desktopových stanicích pro aplikace, které nejsou dostupné v repozitářích.
- Kompilace: Na specializovaných strojích, kde je vyžadována specifická konfigurace.

4 Firewall

4.1 K čemu jsou?

- Firewall slouží k zabezpečení sítového provozu.
- Chrání sítové uzly před neoprávněným přístupem zvenčí.
- Filtruje příchozí a odchozí datové pakety podle nastavených pravidel.
- Zabraňuje útokům, jako je skenování portů, DDoS útoky nebo neoprávněné připojení.
- Může být hardwarový (specializované zařízení) nebo softwarový (program běžící na operačním systému).

4.2 Co jsou ty ??tables?

- V kontextu Linuxu se jedná o nástroj iptables (starší) nebo inftables (novější).
- Slouží ke konfiguraci pravidel pro filtrování a manipulaci s datovými pakety.
- iptables využívá tabulky (tables), kde každá má specifické účely:
 - filter: Nejčastěji používaná tabulka pro filtrování paketů.
 - nat: Používá se pro překlad sítových adres (NAPT, SNAT, DNAT).
 - mangle: Slouží k úpravám paketů (např. změna hlavičky).
 - raw: Používá se k deaktivaci některých sledovacích funkcí.
 - security: Slouží k označování paketů pro bezpečnostní moduly (např. SELinux).
- Každá tabulka obsahuje *řetězce* (chains), např. INPUT, OUTPUT, FORWARD, do kterých se zapisují konkrétní pravidla.

4.3 Jak se dají nakonfigurovat?

- Pomocí příkazového řádku:
 - Pro iptables příkazy jako iptables -A, iptables -D, iptables -L.
 - Pro <u>nftables</u>: příkazy pomocí nástroje <u>nft</u>, který pracuje s konfigurací v jazyce podobném skriptům.
- Automatizace:
 - Konfigurační soubory: Např. /etc/iptables/rules.v4 nebo /etc/nftables.conf
 - $\ {\rm Syst\acute{e}mov\acute{e}} \ {\rm slu\check{z}by:} \boxed{ {\tt iptables-persistent} } \ , \boxed{ {\tt nftables.service} }$
- Grafické nástroje:
 - GUFW: Jednoduché GUI pro firewall na Linuxu.
 - Firewalld: Dynamický firewall pro moderní distribuce.

4.4 Ideální použití

- Ochrana serverů:
 - Povolení přístupu pouze na potřebné porty (např. 22/tcp pro SSH).
 - Omezení přístupu na základě IP adres (whitelist/blacklist).
- Ochrana osobních počítačů:
 - Blokování podezřelých příchozích spojení.
 - Omezení přístupu k aplikacím, které nepotřebují síťovou komunikaci.
- Zajištění bezpečnosti v podnikových sítích:
 - Nastavení pravidel pro komunikaci mezi jednotlivými subnety.
 - Implementace demilitarizované zóny (DMZ). 🕡 🐉 🦣

4.5 Porty vs. služby

- Porty:
 - Jedná se o čísla, která označují specifické služby na sítových vrstvách (např. TCP/UDP).
 - Například: 80/tcp (HTTP), 443/tcp (HTTPS), 22/tcp (SSH).
- Služby:
 - Konkrétní aplikace nebo procesy běžící na serveru (např. Apache, Nginx, SSHD).
 - Každá služba může být přidružena k jednomu nebo více portům.
- Rozdíl:
 - Port je technický prostředek pro identifikaci komunikace na síti.
 - Služba je aplikace, která tento port využívá.

Nastavení sítě 5

5.1IPv4 a IPv6

- IPv4 (Internet Protocol version 4) je čtvrtá verze IP protokolu, která používá 32bitové adresy, což umožňuje až přibližně 4,3 miliardy unikátních adres.
 - Formát adresy: čtyři desítková čísla oddělená tečkami (např. 192.168.0.1).
 - Omezený adresní prostor vedl k zavedení NAT (Network Address Translation) a vývoji IPv6.
- IPv6 (Internet Protocol version 6) je modernější protokol, který používá 128bitové adresy, což poskytuje mnohem větší adresní prostor.
 - Formát adresy: osm hexadecimálních bloků oddělených dvojtečkami
 - (např. 2001:0db8:85a3:0000:0000:8a2e:0370:7334).
 - Nabízí lepší podporu pro multicast, bezpečnostní funkce (IPsec) a jednodušší automatickou konfiguraci.

5.2 Jak nastavím IPv4 nebo IPv6 na serveru

- Pro konfiguraci IP adres se používají různé nástroje v závislosti na distribuci Linuxu (např. ifconfig, ip nebo konfigurace přes soubor).
- IPv4 konfigurace pomocí příkazu ip:

```
ip addr add 192.168.1.100/24 dev eth0 ip link set dev eth0 up
```

• IPv6 konfigurace pomocí příkazu ip:

```
ip -6 addr add 2001:db8::1/64 dev eth0 ip link set dev eth0 up
```

• Konfigurace může být také trvalá. V Debianu/Ubuntu upravte soubor /etc/network/interfaces

```
auto eth0
iface eth0 inet static
address 192.168.1.100
netmask 255.255.255.0
gateway 192.168.1.1

iface eth0 inet6 static
address 2001:db8::1
netmask 64
gateway 2001:db8::ff
```

5.3 Jak řešit firewall pro IPv4 a IPv6

- Firewall spravuje příchozí a odchozí provoz podle definovaných pravidel.
- Pro IPv4:
 - Používá se iptables
 - Příklad: Blokování konkrétní IP adresy:

```
iptables -A INPUT -s 192.168.1.200 -j DROP
```

- Pro IPv6:
 - Používá se ip6tables
 - Příklad: Povolení příchozího ICMPv6 (ping):

```
ip6tables -A INPUT -p icmpv6 --icmpv6-type echo-request -j ACCEPT
```

• Moderní distribuce používají nástroj nftables, který podporuje IPv4 i IPv6:

```
nft add rule ip filter input ip saddr 192.168.1.0/24 accept nft add rule ip6 filter input ip6 saddr 2001:db8::/32 accept
```

5.4 Lze nějakou verzi vynechat?

- · Záleží na potřebách a infrastruktuře sítě.
- IPv4 může být vynechán v moderních sítích, které plně podporují IPv6. Příkladem jsou některé cloudové platformy.
- Naopak IPv6 lze vynechat ve starších sítích nebo sítích bez požadavku na větší adresní prostor.
- Nejčastější je hybridní přístup, kdy jsou obě verze protokolu využívány současně (dual-stack).

6 Logovací Soubory

6.1 Kde je najdu a co v nich najdu?

- Umístění:
 - Logovací soubory se obvykle nacházejí v adresáři /var/log
 - Méně běžné logy mohou být v uživatelských adresářích nebo v aplikačních složkách (např. 7.local/share/).

• Obsah:

- Obsahují informace o chybách, událostech a provozu systému či aplikací.
- Příklady: systémové chyby, přihlašovací pokusy, zprávy od démonů, informace o aktualizacích.

6.2 Příklad aspoň 4 souborů a proč si všímám zrovna jich?

- /var/log/syslog nebo /var/log/messages
 - Obsahuje obecné systémové zprávy.
 - Důležité pro monitorování běhu systému a diagnostiku problémů.
- /var/log/auth.log
 - Zaznamenává události související s autentizací (např. SSH přihlášení).
 - Klíčové pro sledování bezpečnostních incidentů.
- /var/log/dpkg.log
 - Obsahuje informace o instalaci, aktualizaci a odinstalaci balíčků (Debian/Ubuntu).
 - Užitečné při hledání chyb souvisejících s balíčkovým systémem.
- /var/log/kern.log
 - Záznamy od jádra systému.
 - Pomáhá při diagnostice problémů hardwaru a nízkoúrovňových chyb.

6.3 Jak probíhá rotace logů?

- Rotace logů:
 - Proces pravidelného archivování a mazání starých logovacích souborů, aby nezabíraly místo na disku.
 - Typicky zajišťováno službou logrotate

• Mechanismus:

- Původní logovací soubor je přejmenován (např. auth.log na auth.log.1).
- Vytvoří se nový prázdný soubor, do kterého systém zapisuje.
- Staré logy mohou být komprimovány (např. pomocí gzip).

• Konfigurace:

- Nachází se typicky v /etc/logrotate.conf nebo v souborech v /etc/logrotate.d/
- Může zahrnovat parametry jako maximální počet archivů, frekvence rotace nebo komprese.

6.4 Co je vzdálené logování?

• Definice:

- Vzdálené logování je proces, kdy logovací zprávy ze systému jsou odesílány na jiný server.
- Využívá se pro centralizaci logů, zvýšení bezpečnosti a lepší auditování.

• Mechanismus:

- Typicky realizováno pomocí protokolu syslog (UDP port 514) nebo jeho vylepšené verze rsyslog / syslog-ng.
- Konfigurace se provádí v /etc/rsyslog.conf | nebo | /etc/syslog.conf

• Výhody:

- Logy nejsou uloženy lokálně, což brání jejich smazání při útoku.
- Snazší monitorování více systémů z jednoho místa.

7 FTP

7.1 Na co je?

- FTP (File Transfer Protocol) slouží k přenosu souborů mezi klientem a serverem po síti.
- Umožňuje efektivní správu souborů na vzdálených serverech, včetně:
 - Nahrávání souborů (upload).
 - Stahování souborů (download).
 - Mazání souborů.
 - Změnu práv souborů a adresářů.
- Používá se v případech, kdy je třeba přístup k velkému množství dat nebo jejich správa na serveru.

7.2 Komu slouží?

- Administrátorům serverů: Pro správu a údržbu souborového systému na serverech.
- Vývojářům: K nahrávání aplikací, webových stránek a dalších dat na servery.
- Koncovým uživatelům: Například pro stahování nebo nahrávání dat v rámci veřejných FTP serverů.

7.3 Jak se instaluje?

- Na Linuxu:
 - Instalace balíčku FTP serveru (např. vsftpd, proftpd nebo pure-ftpd):
 sudo apt install vsftpd
- Na Windows:
 - Instalace pomocí IIS (Internet Information Services) nebo alternativních aplikací.
- Na macOS:
 - Použití třetích stran jako pure-ftpd nebo proftpd

7.4 Jak se konfiguruje?

- Konfigurace závisí na používaném serveru (např. vsftpd):
 - Úprava konfiguračního souboru: Obvykle /etc/vsftpd.conf
 - Klíčové parametry:
 - * anonymous_enable=YES/NO: Povolení anonymního přístupu.
 - * local_enable=YES: Povolení přístupu pro lokální uživatele.
 - * write_enable=YES: Povolení zápisu na server.
 - * chroot_local_user=YES: Uzamčení uživatelů do jejich domovských adresářů.
 - Restart služby po změně konfigurace:

sudo systemctl restart vsftpd

7.5 Jaké je běžné nastavení?

- Povolení přístupu pro lokální uživatele (local_enable=YES).
- Zakázání anonymního přístupu (anonymous enable=NO).
- Uzamčení uživatelů do jejich domovských adresářů (chroot_local_user=YES).
- Povolení zápisu (write_enable=YES) jen pro konkrétní uživatele nebo skupiny.
- Nastavení šifrování pomocí SSL/TLS (ssl_enable=YES).
- Omezení přístupu z vybraných IP adres (pomocí /etc/hosts.allow nebo /etc/hosts.deny).

8 Samba

8.1 Na co je?

Samba je softwarový balík, který umožňuje sdílení souborů a tiskáren mezi různými operačními systémy, především mezi:

• Linux/Unix servery a Windows klienty,

Hlavní účely Samby:

- Sdílení složek a souborů v síti.
- Sdílení tiskáren.
- Autentizace a řízení přístupu pomocí Windows domén.
- Integrace Linux/Unix systémů do prostředí Active Directory.

8.2 Komu slouží?

Samba je určena pro:

- Administrátory, kteří chtějí propojit Linux/Unix servery s Windows klienty.
- Organizace, které potřebují centralizovat správu uživatelů a sdílených prostředků.
- Domácí uživatele, kteří chtějí sdílet soubory mezi Linuxem a Windows.
- Školy, firmy a instituce, které používají smíšené prostředí operačních systémů.

8.3 Jak se instaluje?

Instalace Samby se liší podle distribuce, ale obecně se postupuje takto:

• Na Debian/Ubuntu:

```
sudo apt update
sudo apt install samba
```

• Na Red Hat/Fedora/CentOS:

```
sudo dnf install samba samba-client
```

• Ověření instalace:

```
smbd --version
```

8.4 Jak se konfiguruje?

Konfigurace Samby probíhá úpravou hlavního konfiguračního souboru /etc/samba/smb.conf:

• Otevřete soubor:

```
sudo nano /etc/samba/smb.conf
```

• Přidejte sdílený adresář. Například:

```
[shared]
path = /srv/samba/shared
read only = no
browsable = yes
```

• Restartujte Samba služby:

```
sudo systemctl restart smbd nmbd
```

• Přidejte uživatele Samby:

```
sudo smbpasswd -a uživatel
```

8.5 Jaké je běžné nastavení?

Typická nastavení Samby zahrnují:

Sdílené složky:

```
[shared]
path = /srv/samba/shared
read only = no
browsable = yes
valid users = uživatel
```

• Práce v síti:

- Nastavení pracovního názvu skupiny:

```
workgroup = WORKGROUP
```

- Povolení autentizace:

```
security = user
```

• Práva a uživatelé:

– Vytvoření Samby uživatelů:

```
sudo smbpasswd -a uživatel
```

Nastavení přístupových práv:

chmod 770 /srv/samba/shared

9 NFS Share

9.1 Na co je?

- NFS (Network File System) je protokol určený pro sdílení souborových systémů přes sít.
- Umožňuje přístup ke vzdáleným souborům tak, jako by byly uloženy na lokálním disku.
- Používá se pro centralizaci dat, například v podnicích nebo laboratořích, kde je potřeba sdílet soubory mezi více uživateli či servery.

9.2 Komu slouží?

- Administrátorům serverů k usnadnění správy a centralizace dat.
- Uživatelským stanicím v sítích, kde je nutný přístup ke společným datům.
- Systémům, které vyžadují síťově sdílené souborové systémy, například v clusterech nebo výpočetních farmách.

9.3 Jak se instaluje?

- Na straně serveru:
 - V Linuxu se instaluje balíček nfs-kernel-server.
 - Příklad instalace na Debianu/Ubuntu: sudo apt-get install nfs-kernel-server.
- Na straně klienta:
 - Je nutné nainstalovat balíček nfs-common.
 - Příklad instalace na Debianu/Ubuntu: sudo apt-get install nfs-common.

9.4 Jak se konfiguruje?

- Na serveru:
 - Sdílené adresáře se definují v souboru /etc/exports.
 - Syntaxe pro sdílení adresáře: /cesta/k/adresari hostname_nebo_IP(opce).
 - Příklad: /srv/data 192.168.1.0/24(rw,sync,no_subtree_check).
 - Po úpravě konfiguračního souboru je nutné restartovat NFS server: sudo systemctl restart nfs-kernel-server.
- Na klientovi:
 - Připojení se provádí příkazem mount.
 - Syntaxe: sudo mount -t nfs server:/cesta/k/adresari /mistni/mountpoint.
 - Připojení lze automatizovat přidáním záznamu do souboru /etc/fstab.

9.5 Jaké je běžné nastavení?

- Na serveru:
 - Povolené čtení i zápis: rw.
 - Synchronní operace: sync (zajišťuje konzistenci dat).
 - Zákaz kontrolování podstromů: no_subtree_check.
 - Sdílení jen pro určité sítě nebo IP adresy.
- Na klientovi:
 - Použití parametrů jako soft, hard, timeo=n, aby se optimalizovala stabilita a výkon.
 - Přidání sdíleného adresáře do /etc/fstab pro automatické připojení.

10 Web Server Apache

10.1 Co to je?

- Apache HTTP Server (zkracován jako Apache) je otevřený, bezplatný a velmi populární webový server.
- Byl vytvořen v roce 1995 a je spravován nadací Apache Software Foundation.
- Umožňuje hostovat a poskytovat webové stránky a aplikace na internetu nebo intranetu.
- Podporuje modulární architekturu, což znamená, že může být rozšířen o další funkce pomocí modulů.
- Je dostupný pro různé operační systémy včetně Linuxu, Windows a macOS.

10.2 Proč je to dobré?

- Otevřený kód: Uživatelé mohou prohlížet, upravovat a přizpůsobovat kód podle potřeby.
- Modulární architektura: Podporuje mnoho modulů pro rozšíření funkčnosti, například pro autentizaci, zabezpečení nebo cachování.
- Spolehlivost a stabilita: Dlouholetá historie a široká uživatelská základna znamená, že server
 je důkazem kvality a odolnosti.
- Bezpečnost: Podporuje šifrování SSL/TLS, což umožňuje provoz zabezpečených webových stránek.
- Kompatibilita: Dobře spolupracuje s různými databázemi a skriptovacími jazyky, jako je PHP, Python nebo Perl.

10.3 Jak ho použít?

- Instalace: Na Linuxu lze Apache obvykle nainstalovat pomocí balíčkovacích systémů, jako jsou apt nebo yum:
 - Příklad pro Debian/Ubuntu: sudo apt-get install apache2
 - Příklad pro CentOS/RedHat: sudo yum install httpd
- Konfigurace: Konfigurační soubory jsou obvykle umístěny v /etc/apache2/ (Debian/Ubuntu)
 nebo /etc/httpd/ (CentOS/RedHat). Hlavní konfigurační soubor se nazývá httpd.conf nebo
 apache2.conf.
- Spuštění a zastavení: Použijte příkazy jako sudo systemctl start apache2 nebo sudo systemctl stop apache2 pro správu služby.
- Nasazení webových stránek: Umístěte soubory webové aplikace do kořenového adresáře serveru, obvykle /var/www/html.

10.4 Co od něj čekat?

- Vysoký výkon: Apache je optimalizovaný pro provoz v prostředích s vysokou zátěží, a to díky výkonným modulům jako mpm_event.
- Bezpečnostní funkce : Možnost nastavovat pravidla pro zabezpečení pomocí modulů jako mod_security nebo mod_ssl.
- Flexibilita : Podpora mnoha protokolů a rozšíření zajišťuje možnost snadné integrace s jinými systémy.
- Komunita a podpora: Rozsáhlá uživatelská komunita a dostupná dokumentace pomáhají řešit
 problémy a implementovat pokročilé funkce.

11 Web Server Nginx

11.1 Co to je?

- Nginx ("Engine-X") je vysoce výkonný, open-source webový server a reverzní proxy server.
- Původně byl vyvinut v roce 2004 Igorem Sysoevem pro řešení problému "C10k", což je výzva obsluhovat současně 10 000 a více klientských připojení.
- Kromě webového serveru podporuje také funkce load balancingu, cacheování a streamování.
- Nginx je navržen s ohledem na vysokou propustnost a nízké využití zdrojů, což jej činí vhodným pro moderní webové aplikace.

11.2 Proč je to dobré?

- Vysoká výkonnost: Nginx je asynchronní a událostmi řízený, což umožňuje efektivně obsluhovat
 velké množství současných připojení.
- **Nízké systémové nároky:** Díky své architektuře spotřebovává méně paměti a CPU ve srovnání s tradičními servery, jako je Apache.
- Flexibilita: Nabízí široké možnosti konfigurace a podporuje moderní webové technologie, jako je HTTP/2 a TLS.
- Široké použití: Může fungovat jako reverzní proxy server, vyrovnávač zátěže, HTTP cache a server pro statické soubory.

11.3 Jak ho použít?

• Instalace: Nginx lze nainstalovat pomocí balíčkovacích systémů (např. apt, yum) nebo zkompilovat ze zdrojového kódu.

• Základní konfigurace:

- Konfigurační soubor se obvykle nachází v /etc/nginx/nginx.conf.
- Konfigurace se dělí na http, server a location bloky pro specifické části aplikace.

· Spuštění a správa:

- Použití příkazů sudo systemctl start nginx, stop, restart, atd.
- Kontrola konfigurace pomocí nginx -t.
- Rozšíření: Nginx podporuje moduly pro rozšíření funkcionalit, například ngx_http_rewrite_module
 pro přepisování URL.

11.4 Co od něj čekat?

- Rychlá odezva: Nginx je ideální pro aplikace s vysokou návštěvností díky své efektivitě.
- Stabilita: I při velké zátěži zůstává stabilní a spolehlivý.
- Škálovatelnost: Může být snadno použit ve škálovaných architekturách jako load balancer.
- **Podpora moderních protokolů:** Nginx podporuje protokoly jako HTTP/2, WebSocket, a HTTPS s TLS.
- Komunita a zdroje: Široká uživatelská základna poskytuje množství dokumentace, příkladů a
 podpory.

12 Co je to LAMP Server?

LAMP Server je zkratka označující sadu softwarových technologií, které se tradičně využívají pro provoz dynamických webových stránek a aplikací. Skládá se z následujících komponent:

- L-Linux: Operační systém poskytující základní platformu pro provoz serveru.
- A Apache: Webový server pro zpracování a poskytování požadavků na webové stránky.
- $\mathbf{M} \mathbf{MySQL}$: Systém správy relačních databází, který ukládá data aplikací a stránek.
- P PHP (nebo Perl/Python): Programovací jazyk používaný pro psaní serverové logiky a dynamického generování webového obsahu.

12.1 Proč ty písmenka LAMP už nejsou aktuální?

Písmena zkratky LAMP nejsou již zcela aktuální z následujících důvodů:

- Linux: Ačkoliv Linux je stále populární, moderní aplikace mohou běžet na cloudových kontejnerech, kde se operační systém často abstrahuje.
- Apache: Apache byl částečně nahrazen lehčími a výkonnějšími servery, jako je Nginx nebo serverless architektura.
- MySQL: MySQL byl nahrazen nebo doplněn alternativami, jako je MariaDB (fork MySQL), PostgreSQL (pokročilejší relační databáze) nebo NoSQL databáze, jako MongoDB či DynamoDB.
- PHP: PHP je mid a je nahrazován moderními jazyky, jako jsou Python, Ruby, Node.js, Go nebo frameworky jako Django, Flask či React.

Současné aplikace se proto často označují obecněji jako **webové stacky** (např. MEAN stack – MongoDB, Express.js, Angular, Node.js) nebo cloudové platformy (např. AWS, Azure, GCP).

13 Skriptovací Jazyky pro Webserver?

13.1 Jaké znáte?

- PHP Jeden z nejpoužívanějších skriptovacích jazyků pro dynamické generování webových stránek. \$\$\$
- Python Používaný ve webových frameworkech jako Django nebo Flask.
- Ruby Základ frameworku Ruby on Rails.
- JavaScript (Node.js) Serverová implementace JavaScriptu.
- Perl Tradiční jazyk pro CGI skripty.
- Bash Používá se hlavně pro jednoduché automatizace na webserverech.
- Lua Známé z videoher jako třeba Garry's Mod nebo World of Warcraft, FiveM. Musím zmínit i existenci LuaTeX.

13.2 Co dělají?

- Generování obsahu Dynamické vytváření webových stránek (např. podle uživatelských vstupů).
- Zpracování dat Validace a manipulace s daty odeslanými z formulářů.
- Interakce s databází Posílání SQL dotazů, čtení a ukládání dat.
- Správa uživatelských relací Práce s cookies a sessions pro autentizaci a personalizaci.
- Integrace API Komunikace se vzdálenými servery a službami (např. REST API).
- Automatizace Automatické úkoly, jako je odesílání emailů nebo generování reportů.

13.3 Proč je chci?

- Dynamický obsah Umožňují přizpůsobit obsah webové stránky konkrétnímu uživateli.
- Integrace s databází Pro práci s daty uloženými na serveru.
- Škálovatelnost Výkonné skripty podporují velký počet uživatelů.
- Automatizace úloh Snižují nároky na manuální údržbu serveru.
- Bezpečnostní kontrola Validace vstupů uživatelů, ochrana před útoky jako SQL Injection.

13.4 Jak je připojím k webserveru?

- PHP Použití modulu mod_php na Apache serveru nebo PHP-FPM pro Nginx.
- Python Nasazení pomocí WSGI (např. Gunicorn, uWSGI) nebo FastCGI.
- Ruby Využití Rack-based aplikací ve spojení s webservery jako Puma nebo Unicorn.
- Node.js Přímé spuštění serveru pomocí JavaScriptu nebo použití reverzního proxy serveru (např. Nginx).
- Perl CGI skripty nebo moduly jako mod_perl.
- Bash Spouštění jako CGI skripty nebo cron úlohy pro automatizované úlohy.

14 HTTPS

14.1 Proč a jak jej zařídíte?

• Proč používat HTTPS:

- Zabezpečuje komunikaci mezi klientem (prohlížečem) a serverem šifrováním.
- Zabraňuje odposlechu dat třetími stranami.
- Ověřuje identitu serveru pomocí certifikátu.
- Zvyšuje důvěryhodnost webu a je požadován pro moderní webové aplikace.

• Jak zařídit HTTPS:

- Získání certifikátu od důvěryhodné certifikační autority (CA).
- Instalace certifikátu na webový server.
- Nastavení serveru pro použití protokolu HTTPS (např. konfigurace Apache nebo Nginx).
- Testování správné funkčnosti HTTPS pomocí nástrojů, jako je SSL Labs.

14.2 Co je CA?

• CA (Certificate Authority):

- Důvěryhodná třetí strana, která vydává digitální certifikáty.
- Certifikát potvrzuje totožnost držitele (např. domény) a obsahuje veřejný klíč.
- Vystavuje certifikáty po ověření žadatele (např. validace DNS, organizace nebo právních dokumentů).
- Příklady důvěryhodných CA: Let's Encrypt, DigiCert, GlobalSign.

14.3 Jak vypadá výměna klíčů?

• Proces výměny klíčů:

- Používá se při navázání šifrovaného spojení (např. během TLS handshake).
- Klient (prohlížeč) odešle seznam podporovaných šifrovacích algoritmů serveru.
- Server vybere algoritmus a odešle svůj certifikát s veřejným klíčem.
- Klient ověří certifikát serveru (pomocí CA) a vytvoří symetrický klíč.
- Symetrický klíč je zašifrován veřejným klíčem serveru a odeslán zpět.
- Server dešifruje symetrický klíč svým soukromým klíčem a spojení je navázáno.

14.4 Jak probíhá instalace certifikátu?

- Instalace certifikátu na server:
 - Získání certifikátu od CA nebo vygenerování pomocí nástroje jako Certbot.
 - Uložení certifikátu a soukromého klíče na server.
 - Konfigurace webového serveru (např. v /etc/apache2/sites-available/ nebo /etc/nginx/):
 - * Specifikace cesty k certifikátu (SSLCertificateFile).
 - * Specifikace cesty k soukromému klíči (SSLCertificateKeyFile).
 - Restartování serveru a ověření funkčnosti HTTPS.

15 Mailserver

15.1 Co dělá mailserver?

Mailserver je klíčovou součástí systému elektronické pošty, která zajišťuje přijímání, odesílání a správu e-mailů. Jeho hlavní úkoly zahrnují:

- **Přijímání e-mailů**: Přijímá zprávy od jiných mailserverů nebo uživatelů a ukládá je pro další zpracování.
- Odesílání e-mailů: Zajišťuje předání zpráv dalším serverům podle cílové adresy.
- Správa schránek: Ukládá zprávy do konkrétních uživatelských schránek.
- Filtrování a zabezpečení: Provádí spamové kontroly, antivirové skenování a ověřování identity
 odesílatelů.

15.2 Jak ho nainstaluju?

Instalace mailserveru zahrnuje následující kroky:

- Výběr software:
 - Pro odesílání e-mailů jsem použil Postfix, který se běžně používá jako MTA (Mail Transfer Agent).
 - Pro přijímání e-mailů jsem použil mailutils. Existují i pokročilejší řešení, například Dovecot, pokud je v plánu používat IMAP/POP3.

• Instalace balíčků:

Instalace balíčku

sudo apt update && sudo apt install postfix mailutils

• Konfigurace DNS záznamů:

- Nastavte záznam **MX**, aby byly příchozí e-maily směrovány na tvůj server.
- Pro zvýšení důvěryhodnosti a bezpečnosti e-mailů se nastavujou záznamy SPF, DKIM a DMARC.
 - * SPF (Sender Policy Framework): Umožňuje příjemcům ověřit, které servery mohou odesílat e-maily jménem vaší domény, čímž brání zneužití (spoofing).
 - * **DKIM (DomainKeys Identified Mail)**: Přidává k e-mailům digitální podpis, který zajišťuje, že zpráva pochází od vás a nebyla během přenosu změněna.
 - * DMARC (Domain-based Message Authentication, Reporting, and Conformance): Kombinuje SPF a DKIM a definuje, jak příjemci mají zpracovat e-maily, které těmito ověřeními neprojdou. Zvyšuje bezpečnost a umožňuje detekci zneužití.

• Konfigurace mailserveru:

- V souboru /etc/postfix/main.cf nastavte doménu, relay a další základní parametry pro odesílání e-mailů.
- Pokud plánujete používat protokoly IMAP/POP3 pro příjem e-mailů, nainstalujte a nakon-figurujte software jako Dovecot.

• Spuštění a testování:

- Spustte a aktivujte Postfix:

```
sudo systemctl enable postfix
sudo systemctl start postfix
```

- Ověřte funkčnost odesílání e-mailů příkazem:

```
echo "Testovací zpráva" | mail -s "Předmět" uzivatel@domena.cz
```

 Pokud přijímáte e-maily přes IMAP/POP3, otestujte připojení ke schránce například pomocí e-mailového klienta (např. Thunderbird).

15.3 Co pomocí něj můžu provádět?

Mailserver umožňuje:

- Příjem e-mailů: Ukládání zpráv do uživatelských schránek.
- Odesílání e-mailů: Přeposílání zpráv do jiných domén nebo serverů.
- Správa uživatelských účtů: Přidávání a odstraňování uživatelů a jejich poštovních schránek.
- Filtrování obsahu: Identifikace spamu, podezřelých příloh nebo malwaru.
- Šifrování komunikace: Zajištění zabezpečeného přenosu dat pomocí protokolu TLS/SSL.
- Logování a monitoring: Sledování provozu a ladění případných problémů.

15.4 Jaké jsou protokoly pro přijímání a posílání mailů?

Protokoly používané mailservery lze rozdělit podle jejich účelu:

- Pro odesílání e-mailů:
 - SMTP (Simple Mail Transfer Protocol):
 - * Používá se pro přenos e-mailů mezi servery a odesílání zpráv klientem na server.
 - \ast Standardní porty: 25 (nezabezpečený), 465 (SSL), 587 (TLS).
- Pro přijímání e-mailů:
 - POP3 (Post Office Protocol v3):
 - * Umožňuje stažení e-mailů ze serveru do klienta a jejich případné odstranění ze serveru.
 - * Standardní porty: 110 (nezabezpečený), 995 (SSL/TLS).
 - IMAP (Internet Message Access Protocol):
 - \ast Umožňuje přístup ke zprávám uloženým na serveru a jejich správu přímo na serveru.
 - * Standardní porty: 143 (nezabezpečený), 993 (SSL/TLS).

16 Crond

16.1 Co to je za daemona?

- crond je daemon určený k plánování a automatizaci spouštění úloh na systémech typu Unix.
- Periodicky kontroluje tabulku plánovače (tzv. cron tabulku), kde jsou definovány úlohy, které má spouštět.
- Je součástí většiny Unixových systémů a běží na pozadí jako služba.

16.2 Jak se plní?

- Plnění se provádí pomocí editačního nástroje crontab.
- Příkaz crontab -e otevře editor pro úpravu aktuálního cron souboru uživatele.
- Každý řádek v souboru představuje jednu úlohu a obsahuje specifikaci času, kdy se má úloha spustit, a příkaz, který má být vykonán.
- Syntaxe je následující:

minut hodina den měsíc den_v_týdnu příkaz

Například: 0 5 * * 1 /home/user/script.sh spustí skript každý pondělek v 5:00.

16.3 K čemu slouží?

- Automatizace pravidelných úloh, jako jsou zálohování, čištění logů, aktualizace databází apod.
- Minimalizace nutnosti manuálních zásahů při opakujících se úlohách.
- Zajištění konzistence a přesnosti při spouštění úloh podle definovaného plánu.
- V systémech správy serverů slouží **crond** jako klíčový nástroj pro správu a údržbu.

16.4 Ideální použití?

- Pravidelné zálohování dat: Například denní zálohy na serveru ve specifikovanou dobu.
- Automatizované údržbové úlohy: Vyčištění starých dočasných souborů nebo rotace logovacích souborů.
- Monitorování systémových procesů: Periodické kontroly, zda určité služby běží.
- Notifikace: Nastavení upozornění na email, pokud dojde k určité události (např. výskyt chyby).
- Optimalizace výkonu: Naplánování náročných úloh mimo špičku (např. noční hodiny).

17 Docker

17.1 Proč je tak oblíbený?

- Snadná kontejnerizace aplikací: Docker umožňuje zabalit aplikace a jejich závislosti do jednoho kontejneru, což zjednodušuje nasazení a běh aplikací v různých prostředích.
- **Přenositelnost**: Kontejnery vytvořené v Dockeru lze spouštět na jakémkoliv systému, který podporuje Docker, což zaručuje konzistenci mezi vývojovým a produkčním prostředím.
- Efektivní využití zdrojů: Na rozdíl od virtuálních strojů (VM) sdílejí kontejnery jádro operačního systému, což zajištuje jejich rychlé startování a nižší náročnost na systémové prostředky.
- Automatizace a integrace: Docker se snadno integruje s moderními DevOps nástroji a CI/CD procesy.

17.2 Co přináší?

- Standardizované prostředí: Docker zajišťuje, že aplikace běží vždy ve stejném prostředí, čímž eliminuje problémy typu "u mě to funguje".
- Rychlé nasazení: Díky lehkosti kontejnerů je možné rychle vytvářet, nasazovat a odstraňovat aplikace.
- Modularita: Aplikace lze rozdělit na menší části (mikroslužby), které mohou běžet v samostatných kontejnerech, což zvyšuje flexibilitu a škálovatelnost.
- Lepší správa závislostí: Každý kontejner obsahuje všechny závislosti, což zjednodušuje správu a snižuje riziko konfliktů mezi různými verzemi knihoven.

17.3 Pro koho je to dobré?

- **Vývojáři**: Docker umožňuje vývojářům testovat aplikace v prostředí shodném s produkčním, což minimalizuje riziko chyb při nasazení.
- DevOps: Usnadňuje správu infrastruktury, automatizaci nasazení a monitorování aplikací.
- **Firmy provozující mikroslužby**: Díky podpoře modularity a škálovatelnosti je Docker ideální pro firmy, které využívají architekturu mikroslužeb.
- Administrátoři a správci IT infrastruktury: Docker pomáhá efektivně využívat zdroje serverů a snadno spravovat různé aplikace.
- Vzdělávací a výzkumné instituce: Umožňuje snadno vytvářet a sdílet reprodukovatelné prostředí pro výuku nebo výzkumné experimenty.

18 Bezpečnostní Audit Systému

Bezpečnostní audit systému je proces, při kterém se analyzuje stav zabezpečení operačního systému a jeho služeb. Nástroj lynis poskytuje automatizovaný způsob, jak identifikovat zranitelnosti, slabiny konfigurace a doporučení pro zlepšení bezpečnosti.

18.1 Na co se zaměřit?

Při provádění bezpečnostního auditu je vhodné zaměřit se na následující klíčové oblasti:

- Aktualizace systému: Ověřit, zda jsou nainstalovány nejnovější bezpečnostní aktualizace operačního systému a software.
- Uživatelské účty: Kontrola neaktivních účtů, silných hesel a správné konfigurace oprávnění.
- Sítová bezpečnost: Prověřit otevřené porty, firewall a konfiguraci služeb běžících na síti.
- Konfigurace služeb: Zajistit, že služby jako SSH, webové servery nebo databáze jsou správně nastaveny.
- Logování: Ověřit, zda je logování správně nastavené a logy se ukládají na bezpečné místo.
- **Zranitelnosti:** Identifikace potenciálních slabin, jako jsou neaktuální knihovny nebo zranitelné balíčky.

18.2 Jaké nástroje použít?

Pro provedení auditu a analýzu bezpečnosti lze využít následující nástroje:

- Lynis: Automatizovaný nástroj pro auditování Linux/Unix systémů, který poskytuje detailní analýzu stavu zabezpečení.
- nmap: Nástroj pro skenování sítí a identifikaci otevřených portů.
- chkrootkit a rkhunter: Nástroje pro detekci rootkitů a malwaru.
- fail2ban: Monitorování logů a ochrana před útoky typu brute-force.
- auditd: Podrobný monitorovací nástroj pro sledování aktivit v systému.
- psad: Nástroj pro detekci a analýzu pokusů o skenování portů a dalších podezřelých aktivit v síti.

18.3 Co si z toho odnést?

Bezpečnostní audit systému je klíčovým prvkem v udržení vysoké úrovně zabezpečení. Po provedení auditu by měl administrátor získat:

- Přehled o stavu systému: Identifikace aktuálních zranitelností a slabin.
- **Seznam doporučení:** Konkrétní kroky, jak zlepšit bezpečnost systému, například změnou konfigurací nebo instalací aktualizací.
- Zlepšení povědomí: Pochopení toho, jak různé komponenty systému ovlivňují celkovou bezpečnost.
- **Proaktivní přístup:** Možnost implementovat bezpečnostní opatření dříve, než dojde k útoku nebo zneužití.

Pravidelné provádění auditů a implementace doporučení zvyšují celkovou odolnost systému vůči kybernetickým hrozbám a zároveň pomáhají udržovat vysokou úroveň zabezpečení v dynamicky se měnícím prostředí.